

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐγκειρισμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας — Ἐγκύκλιος ἀρ. 30, ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1932—
ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα τῆς Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΤΗΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐτησίᾳ δραχμὲς 100. Ἐξά-
μηνι δραχ. 55. Τρίμηνι δραχ. 30.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Αἰγύπτου γρόσια διατιμ. 50,
Ἀμερικῆς δολλάρια 3.— Ἀγγλίας καὶ ὧλων ἐν γέ-
νει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.

Ἐξάμηνιοι καὶ Τρίμηνιοι ἀνάλογως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδήποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 42ος

Ἀθῆναι, 6 Ἀπριλίου 1935

Ἔτος 57ον.—Ἀριθ. 19

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, τὴν 25 Μαρ-
τίου, ἀπένευμε τὸ Βραβεῖο Βικέλα (9000
δρ.) προωρισμένο γιὰ τὸ καλύτερον μυθι-
στόρημα ἢ τὴν καλύτερη συλλογὴ διηγη-
μάτων τοῦ χρόνου, στὸ βιβλίο τῆς καθη-
γήτριας δ. Κατίνης Γ. Παπᾶ «Στὴ συ-
καμιὰ ἀπὸ κάτω καὶ ἄλλα διηγήματα». Τὸ ἀναγγέλλω μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ, γιατί ἡ
δ. Παπᾶ, ἡ παλιά μου Βάρκα τοῦ Κανά-
ρη, στὴ Σελίδα μου ἀναδείχθηκε πρῶτα-
πρῶτα, κι' ἀκόμα μερικὰ ἀπὸ τὰ θαυμά-
σια διηγήματα τοῦ βραβευμένου βιβλίου
τῆς σὲ μένα πρωτοδημοσιεύθηκαν. Μὲ τὴν
εὐκαιρίαν αὐτὴν, ἀναζημοσιεύω παρακάτω
τὸν «Κίρκος».—Σ. τ. Α.

Ο ΚΙΡΚΟΣ

Δὲν μποροῦσε νὰ τὴν ξεχάσῃ τὴ
μαννούλα τοῦ ὁ Κίρκος.

Κάθε, ποὺ ἐρχόταν καίτι ἀπὸ τὴ
στεριά ἢ καρδιά τοῦ χτυποῦσε δυνα-
τὰ καὶ τὰ χέρια τοῦ ἔτρεμαν.

«Μὴν εἶναι κι' ἡ μάννα μου μέ-
σα ;» καὶ κοίταξε στὰ μάτια τοὺς
καϊζῆδες.

Γιατί δὲν ἔδωγαινε κι' ἡ μάννα τοῦ
ἀπὸ τὸ καίτι ; Μὴν εἶχε ἀποκοιμη-
θεῖ ; Μὴ δὲν κατάλαβε, πὼς ἔφτα-
σαν στὴν Κέρκυρα καὶ πὼς ὁ Κίρ-
κος τῆς τὴν περίμενε ;

Στεκόταν ὀρθὸς κοντὰ στὸ ψηλὸ
σκαμνὶ τοῦ, ποὺ ἦταν ἀκουμπισμένο
στὸν τοῖχο, κάτω ἀπὸ τὸ μικρὸ πα-
ράθυρο τοῦ μαγαζιοῦ καὶ κοίταζε
ἐναν-ἐναν τοὺς πατριώτες, ποὺ ἐμ-
παιναν. Ἐρχονταν νὰ χαιρετήσουν
τὸ μπάμπια τοῦ καὶ νὰ πάρουν τὸν
καφέ καὶ τὴν μαστίχα τοὺς στὸ μικρὸ
καφενεῖο τοῦ πατριώτη τοὺς, τοῦ
καπετάν-Μάνθιου, ποὺ εἶχε βαρεθεῖ
τὴ θάλασσα καὶ εἶχε ἀνοίξει τώρα
καφενεῖο στὴ «Σπηλιά», κοντὰ στὸ
μῶλο, ποὺ ἄραζαν τὰ καίκια.

Κι' ὅσο αὐτοὶ ἔπιναν τὴν μαστίχα
τοὺς κι' ἔλεγαν μὲ τὸν καπετάν-Μάν-
θιο τὰ νέα τῆς πατρίδας, ποὺ τὰ
βουγά τῆς τᾶβλεπε ὁ Κίρκος ὡς καὶ
τὴ νύχτα στὰ μάτια τοῦ, τόσες πολ-
λὲς ὥρες τὰ εἶχε κοιτάξει τὴν ἡμέ-
ρα, μὴ καὶ μπορέσει νὰ καταλάβει σὲ

ποῖο ἀπ' ὅλα βρισκόταν ἡ μάννα
τοῦ, αὐτὸς ἔσκυβε μὲ λαχτάρια ἀπά-
νω στὰ σακκούλια τοὺς.

— Μὴν εἶναι κανένα δικό της ;

Ἐκεῖνο τὸ κατακαίνουργο μὲ τίς
πλατειὲς κίτρινες ρίγες μοιάζει σὰ
σακκούλι τῆς μάννας τοῦ· μὰ τὸ μαῦ-
ρο ψωμί, τὰ κρεμύδια κι' ἕνα δέμα
μὲ χοντροπάπουτσα, δὲ φαίνονταν
νᾶτανε διὰ τὸν Κίρκο.

— Μὰ πὼς ; Δὲν

τοῦστελε καλού-
δια ἡ μάννα τοῦ ;

Ἐκεῖνο τὸ ἄλ-
λο ποὺ κρέμεται
στὴν καρέκλα τοῦ
πιο νέου ἀπὸ τοὺς
ταξιδιωτὲς μπορεῖ
νᾶναι γι' αὐτόν. Τὸ
καταλαβαίνει ἀπὸ
τὰ ὠραῖα πλουμί-
δια μὲ τὰ παράξε-
να σχήματα. Τέ-
τοια σακκούλια εἶ-
χε πλήθος ἡ μάννα
τοῦ.

Αὐτὸ σίγουρα
εἶναι δικό του. Ζυ-
γώνει κρατώντας
τὴ πνοή του. Θέ-
λει νὰ δῇ τί τοῦ-
στελε ἡ μαννούλα
τοῦ.

Σηκώνεται στίς
μύτες τῶν ποδιῶν
τοῦ γιὰ νὰ φτάσῃ
στὸ στόμα τοῦ σακ-
κουλιοῦ, σηκώνει
τὸ χεράκι τοῦ καὶ
τραβάει ἀγάλη ἐνα-
ῖνα τὰ πράγματα.

Μιὰ ἀρμαθιὰ
σῦκα.

— Μπα, τὸ ξέ-
χασε ἡ μαννούλα
τοῦ, ποὺ δὲν τοῦ
ἀρέσουν τὰ ξερά
σῦκα ;

— Ἕνα κουλούρι, δύο... τρία...
τέσσερα... ὦ, πόσα κουλούρια ! Τᾶ-
φτιαξε γιὰ τὸν Κίρκο τῆς.

— Ἀ, νὰ καὶ μιὰ πῆτα ! τυρόπη-
τα μὲ φύλλα ! Τί καλοψημένη ποὺ
εἶναι, ροδοκόκκινη καὶ τὰ φύλλα τῆς
καλανοιγμένα, μοσχοβολάει, τί ὠραία
ποὺ εἶναι !

Τὸν θυμήθηκε ἡ μαννούλα τοῦ, ποὺ
τοῦ ἀρέσουν οἱ πῆτες.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

Ἡ Μπεμπένα : — Περίεργο πὼς μοῦ μίκρυνε πάλι τὸ
καρροτσάκι μου !..

Ο ΑΕΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΣΤΡΟ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ MARGUERITE BOURGET

— Συνέχεια από το προηγούμενο —

«Εξαφνα σηκώθηκαν χτυπώντας τα χέρια τους. Από την άκρη μιᾶς δεντροστοιχίας ξεπρόβαινε ένα αγόρι κρατώντας στα χέρια του ένα μάτσο εφημερίδες και γράμματα.

— Ἦρθε ὁ ταχυδρόμος; φώναξε τὸ ἕνα ἀπ' τὰ κορίτσια.

— Γρήγορα. Ροδέρτε. τὴν ἔφημερίδα.

— Σοῦδωσε βέβαια ἡ μαμμὰ τὴν ἄδεια νὰ τίς διαβάσουμε; Λοιπὸν γρή-

— Τὴν βλέπετε αὐτὴν ἐκεῖ; Εἶναι ἡ καινούργια ἄρρωστη ποὺ κάνει τὴν ξαδέρφη τοῦ Γκυ ντὲ Ναβάιγ. Πρέπει, λέει, κανεὶς νὰ τὴν ἀκούσῃ νὰ δίνη λεπτομέρειες γιὰ τὴν παιδική της ἡλικία. Εἶναι φαίνεται νὰ ματώνη κανενὸς ἡ καρδιά, ὅπως λέει ὁ παππούς.

Τὰ κοριτσάκια δὲν τοῦ ἀπάντησαν. Διάβαζαν μονάχα μ' ἀπληστία τὴν ἔφημερίδα τους, βγάζοντας ποὺ καὶ ποῦ ἐπιφωνήματα θαυμασμοῦ κι' ἀ-

«Απὸ τὴν ἄκρη μιᾶς δεντροστοιχίας ξεπρόβαινε ἕνα αγόρι». (Σελ. 222, στ. α'.)

γορα γιατί βιάζομαι νὰ μάθω τὰ νέα γιὰ τὴ δίκη τοῦ Ναβάιγ, ἔκανε ἡ μελαχροινή.

— Πῶς, Ἐλένη, ἐνδιαφέρεσαι καὶ σὺ; ἀπόρησε αὐτὸς ποὺ εἶχαν ὀνομάσει Ροδέρτο.

— Καὶ βέβαια. Γιατί, μόνον οἱ ἀδελφές σου θὰ ἐνδιαφέρονται; Ἀπ' τὸ πρῶτ' ὡς τὸ βράδυ ἡ Τερέζα δὲν κάνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ θέλῃ νὰ μὲ πείσῃ γιὰ τὴν ἀθώτητα τοῦ Γκυ. Κι' ὅλος ὁ κόπος τῆς χαμένος γιατί εἶμαι ἀπὸ πρὶν σύμφωνη μαζί της.

«Εξαφνα ὁ Ροδέρτος κοντοστάθηκε κι' ἔρριξε μιὰ ματιά κατὰ τὸ κιγκλίδωμα, ὅστερα γύρισε κι' εἶπε φιθυριστὰ στὶς ἀδελφές του.

πορίας. Τί νὰ δλεπαν ἄραγε;

Ἡ Μαρία-Ρόζα εἶχε σηκωθεί ὁλόρθη τρέμοντας σύγκορμη. Ἡ Θεία Πρόνοια εἶχε βάλει αὐτὰ τὰ παιδιά μπροστὰ σὲ δρόμο τῆς γιὰ νὰ μάθῃ νέα ἀπὸ τοὺς δικούς της. Καὶ ποῖς ξέρεי κιόλας τί ἀποτέλεσμα θάφερνε αὐτὴ ἡ συνάντηση. Μονάχα, ἦταν ἄξια νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπ' αὐτὴ τὴ ἀνέλπιστα εὐκαιρία; Θάβρισκε τὸ θάρρος νὰ μιλήσῃ σ' αὐτὰ τὰ ἄγνωστα κορίτσια;

Οἱ μικρούλες τέλειωσαν τὸ διάβασμά τους καὶ συζητοῦσαν τώρα μετὰξὺ τους ζωηρά, κάνοντας διάφορα σχόλια.

— Σὰς παρακαλῶ, δεσποινίδες...

Ἡ Μαρία-Ρόζα ξαφνιάστηκε ἀκούγοντας τὴν ἴδια τὴ φωνή της. Εἶχε βάλει ὅλη τῆς τὴν προσπάθεια καὶ τὴ δύναμη γιὰ νὰ προσφέρῃ αὐτὲς τίς τρεῖς λέξεις, ποὺ νόμιζε πῶς δὲ θὰ μπορούσε νὰ τίς βγάλῃ ποτὲ ἀπὸ τὸ στόμα της.

Τὰ κοριτσάκια στράφηκαν ἐκπληγρὸς τὴ Μαρία-Ρόζα ποὺ εἶχε γίνεи κατακόκκινη καθὼς τοὺς μιλοῦσε.

— Δεσποινίδες, ἐξακολούθησε, ὅταν διαβάσετε τὴν ἔφημερίδα σας, θὰ ἔχετε τὴν καλοσύνη νὰ μοῦ τὴ δανείσετε γιὰ μιὰ στιγμὴ, ἂν δὲν σὰς κάνει κόπο; Θὰ μοῦ κάνετε πολὺ μεγάλη χάρη.

Παντοῦ καὶ πάντοτε, ἡ Μαρία-Ρόζα μὲ τὴ χάρη της καὶ μὲ τὴ γλύκα της σκλάδωνε ὅλο τὸν κόσμο καὶ πετύχαινε ὅ,τι ᾔθελε. Καὶ τούτῃ τὴ φορὰ, τὸ ἴδιο ἔγινε.

Τὰ κοριτσάκια, γοητευμένα ἀπὸ τὸ γλυκὸ χαμόγελο τῆς Μαρίας-Ρόζας κι' ἀπὸ τὸ παρακλητικὸ βλέμμα τῶν γαλανῶν ματιῶν της, κοιτάχτηκαν μετὰξὺ τους. Φάνηκαν σὰν νὰ συμβουλευόνταν ἡ μιὰ τὴν ἄλλη μὲ τὰ μάτια. Ἐπιτέλους ἡ μιὰ, ἡ μελαχροινὴ πέρασε τὸ χέρι της ἀπὸ τὰ κάγκελα καὶ ἔδωσε τὴν περίφημη ἔφημερίδα. Ὑστερα καὶ οἱ τρεῖς ἔμειναν ἐκεῖ μὲ τὰ πρόσωπα κολλημένα στὰ κάγκελα. Τί περίεργη γοητεία ἐξασκοῦσε ἐπάνω τους αὐτὸ τὸ κορίτσι; Καὶ γιατί ἄραγε; Δὲν ᾔξεραν νὰ τὸ ποῦν, μὰ ἡ μικρούλα αὐτὴ ἡ τόσο χαριτωμένη καὶ ξανθὴ τοὺς κινούσε τὸ ἐνδιαφέρον τους σὲ ἀφάνταστο βαθμό.

— Τί νόστιμη ποὺ εἶναι, ψιθύρισε ἡ μιὰ στ' αὐτὴ τῆς διπλάνῃς της. Καὶ τὰ μαλλιά της μοιάζουν σὰ χρυσά.

— Οἱ περισσότερες ἀπ' ὅσες μὰς ἔρχονται ἐδῶ, δὲν εἶναι οὔτε τόσο καλοκατωμένες, οὔτε τόσο καλοντυμένες, εἶπε ἡ Τερέζα. Αὐτὴ ὅμως εἶναι σωστὸ φιγουρίνακι.

Δὲν εἶναι περίεργο; μουρμούρισε ἡ Ἐλένη. Οἱ ἄρρωστοι τοῦ παπποῦ πάντοτε μὲ τρομάζουν, ὅσο καὶ νὰ πῆς. Τούτῃ ὅμως ἡ μικρούλα, ὅχι μόνον δὲν μὲ τρομάζει, ἀλλὰ ἴσα-ἴσα μὲ τραβίει. Τὰ μάτια της εἶναι τόσο λαμπερά καὶ γλυκά. Δὲν μοιάζουν μὲ μάτια τρελλῶν.

Μὰ ἡ Μαρία-Ρόζα οὔτε ἀκούγε κἄν ὅ,τι ἔλεγαν γι' αὐτὴν ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ κήπου. Εἶχε πάει καὶ καθίσει σ' ἕνα μπάνκο κάτω ἀπὸ ἕνα δέντρο καὶ ἐκεῖ ἔπεσε μὲ τὰ μουτρα στὴν ἔφημερίδα γιὰ νὰ διαβάσῃ τὸ περίφημο ἐκείνο ἄρθρο, ἕνα ἄρθρο κακογραμμένο, σὲ ὕψος δραματικό, σὰν αὐτὸ ποὺ συνειθίζουν μερικοὶ δημοσιογράφοι. Μὰ ἡ Μαρία-

Ρόζα οὔτε κἄν τὸ παρατήρησε. Διάβαζε μονάχα μὲ ἀγωνία:

«Πληροφоруμέθα ὅτι ἡ δίκη Ναβάιγ πρόκειται ν' ἀρχίσῃ μετὰ τρεῖς ἡμέρας. Τὸ ἀποτέλεσμα δυστυχῶς εἶναι ἐκ τῶν προτέρων βέβαιον. Ὁ ἀτυχὴς Γκυ, ἐπιδαρύνεται μὲ τὸσον συντριπτικὰς ἐνδείξεις, ὥστε ἡ ἐλαφροτέρα ποινὴ ποὺ θὰ τοῦ ἐπιβληθῇ εἶναι ἰσόβια καταναγκαστικὰ ἔργα.

Τὸ δράμα ὅμως αὐτὸ ἔρχεται νὰ καταστήσῃ ἀκόμη τραγικώτερον μιὰ μυστηριώδης ἐξαφάνισις: ἡ νεαρὰ ἑξαδέλφη τοῦ Γκυ, Μαρία Ρόζα ντὲ Ναβάιγ, ἐξαφανίσθη κατὰ τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν καὶ ὅλαι αἱ προσπάθειαι πρὸς ἀνεύρεσίν της ἀπέβησαν μάταιαι.

Ἡ ἀτυχὴς οἰκογένεια ἡ ὁποία τὸσον ἐδοκιμάσθη τελευταίως, ὕφισταται τώρα νέον πλήγμα.

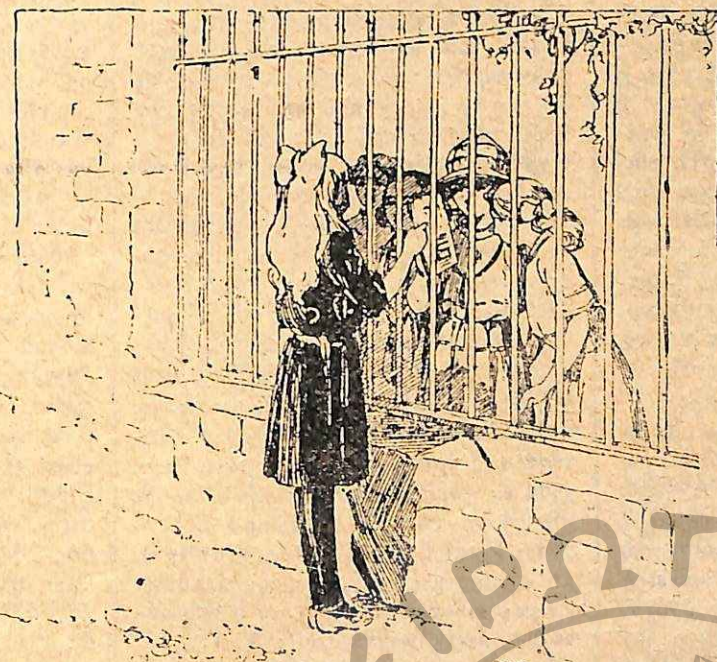
Θέλοντες νὰ παράσχωμε εἰς τοὺς ἀναγνώστας μὰς ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρας καὶ πολὺ ἐξηκριδωμένας πληροφορίες, ἐπιχειρήσαμεν νὰ ἐπικοινωνήσωμεν μὲ τοὺς ἐνοίκους τοῦ πύργου Ναβάιγ, ἀλλὰ τοῦτο ἦτο δυστυχῶς ἀδύνατον. Ἡ μαρκησία μετὰ τὴν νέαν αὐτὴν συμφορὰν συνετρίβη κυριολεκτικῶς καὶ μέχρι τῆς χθὲς ἐπάλαιε πρὸς τὸν θάνατον, πάντως ὅμως καὶ τώρα ἀκόμη τῆς ἀπαγορεύεται νὰ δεχθῇ ὅποιονδήποτε. Ἡ ἀδελφὴ τῆς ἐξαφανισθείσης, Μαργαρίτα ντὲ Ναβάιγ, κατὰ διαταγὴν τῆς θείας της, ἀνεχώρησεν ἀμέσως δι' Ὀλλανδίαν ὅπου ἐδρίσκονται οἱ γονεῖς της διότι ἡ ἐπὶ πλέον παραμονὴ της εἶναι τὸν πύργον, δὲν κρίνεται ἀσφαλές.

Ἡ δυσκολία τῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὸν πύργον ἐντείνεται ἀπὸ τὴν ἀγρυπνον ἐπίδωλφιν τοῦ ἐπιστάτου. Ὁ πιστὸς αὐτὸς ὑπηρετὴς, κατόπιν τῶν ἀλλεπαλλήλων συμφορῶν ποὺ ἐπληξάν τοὺς κυρίους του, ἀπεφάσισε νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν εἰσόδον εἰς τὸν πύργον εἰς οἷονδήποτε.

Διὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἀπηυθύνθημεν εἰς ἕνα φίλον τῆς οἰκογενείας, τὸν περίφημον ζωγράφον Ἰωσήφ Κλεμάν, ὁ ὁποῖος παραθερίζει εἰς τὸ Αἰξ-λὲ-Μπαίν. Δυστυχῶς καὶ αὐτὸς πολὺ λίγα πράγματα μὰς ἐπληροφόρησεν, διότι δὲν μετέβη εἰς Ναβάιγ μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Γκυ.

Μὰς ἔδωσε μόνον μίαν συγκινητικὴν περιγραφὴν τῆς ἐξαφανισθείσης μικρᾶς, ἡ ὁποία φαίνεται ὅτι ἦταν θελκτικωτάτη, ξανθὴ μὲ γαλανὰ μάτια καὶ τόσο ζωηρὰ καὶ εὐθυμος, ὥστε εἶχεν ἐπωνομασθεῖ ἀπὸ τοὺς οἰκείους τὸ «Ἀστρο τοῦ Ναβάιγ...»

Ἡ Μαρία-Ρόζα ἄφησε τὴν ἔφημερίδα νὰ πέσῃ ἀπὸ τὰ χέρια της. Μὲ τὰ δυὸ χέρια σταυρωμένα στὰ γόνατά της, ἔκλαιγε σιωπηλὰ, μὲ μεγάλα καὶ βαρεὰ δάκρυα, ποὺ ἔσταζαν ἐπάνω στὸ χαρτί. Τὸ ἄρθρο τῆς ἔφημερίδας, αὐτὸ τὸ κακογραμμένο ἄρθρο τὴν εἶχε συγκινήσει κατὰβαθα. Τὴν ἔκανε νὰ θυμηθῇ τοὺς δικούς

«Τῆς πέρασαν τὴν ἔφημερίδα μέσα ἀπὸ τὰ κάγκελα» (Σελ. 222, στ. γ'.)

της, ποὺ τοὺς ἀγαποῦσε τόσο καὶ ποὺ τώρα ὑπέφεραν γι' αὐτὴ, κι' ἡ εὐαισθητικὴ καρδιά της ράγιζε.

— Πῶς κλαίει! ψιθύρισε ἡ Ἐλένη συγκινημένη.

— Ὅπωςδήποτε αὐτὴ ἡ σύμπτωση εἶναι κάπως παράξενη, ἔκανε ἡ ἀδελφὴ της. Μὰς λένε πῶς φαντάζεται ὅτι εἶναι ἡ μικρὴ Ναβάιγ, μὰς τὴν φέρνουν Κυριακὴν ξημερώματα, καὶ τὸ Σάββατο ἀκριβῶς τὴ νύκτα ἡ ἀληθινὴ μικρὴ Ναβάιγ ἐξαφανίζεται.

— Ἐκνθὴ... μὲ γαλανὰ μάτια... μονολογοῦσε δυνατὰ ἡ Τερέζα.

— Ὄ, ἂν τὸ γινώριζε ὁ παππούς.

— Νὰ πάμε νὰ τοῦ τὸ ποῦμε!

— Γιὰ σταθῇτε κορίτσια, μὴ πάρετε τόσο φόρα, τίς ἔκοψε τὸ αγόρι. Δὲν πιστεύω νὰ θέλετε στ' ἀλήθεια

νὰ ξεσηκώσετε τὸν παπποῦ μ' ὅλες αὐτὲς τίς φαντασιοπληξίες σας; Νάχαμε τουλάχιστον καμμιά ἀπόδειξη... Ἐξαφνα κόπηκε. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ κήπου μιὰ λεπτὴ φωνὴ τοῦ ἔλεγε:

— Κι' ἂν σὰς τὴν ἔδιναν ἐγὼ αὐτὴ τὴν ἀπόδειξη, θὰ μὲ πιστεύατε;

Τὰ κοριτσάκια ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἄρχισαν νὰ φωνάζουν καὶ νὰ μιλοῦν ὅλα μαζί, ὅστερα ἀπὸ τὴν ἐκπληκτικὴ αὐτὴ ἀνακοίνωση, τόσο ποὺ ἡ Μαρία-Ρόζα τρόμαξε γιὰ μιὰ στιγμὴ.

— Ἀφήστε τὴν τὴν καὶ μὲν νὰ μιλήσῃ, διαμαρτυροῦταν ὁ Ροδέρτος. Ἐσεῖς τὴ σαστίσατε.

«Ὁχι, ἡ Μαρία-Ρόζα δὲν ἦταν καθόλου σαστισμένη. Ἐδλεπε μόνο πῶς τῆς παρουσιαζόταν τώρα μιὰ μοναδικὴ εὐκαιρία γιὰ νὰ σωθῇ καὶ φοβόταν μὴν δὲν κατόρθωνε νὰ τὴν ἀρπάξῃ.

Μὲ σταθερὴ φωνή, σὰν ἄνθρωπος ποὺ εἶναι σίγουρος γι' αὐτὸ ποὺ λέει, ἐξηγήθηκε:

— Ὅριστε, μ' αὐτὲς τίς λέξεις, τελειώνει τὸ ἄρθρο τῆς ἔφημερίδας:

«Χάρις εἰς τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν προθυμίαν τοῦ κυρίου Κλεμάν εἰμεθα σὲ θέσιν νὰ παρουσιάσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μὰς ἕνα μοναδικὸ σχεδιαγράφημα τοῦ διασήμου ζωγράφου, σχετικὸ μὲ τὴν περιλάλητη αὐτὴν ὑπόθεση.

Σὲ μιὰ γιορτὴ ποὺ ἐδόθη εἰς τὸν πύργον τοῦ Ναβάιγ τὴν παραμονὴν τῆς συμφορᾶς, ὁ κ. Κλεμάν ἐσχεδιάσε ἕνα σκί-

τσο τῆς μικρᾶς Μαρίας Ρόζας, τὸ ὅποιον δὲν ἔδειξε εἰς κανένα ἄλλον παρὰ μόνον εἰς τὴν ἴδιαν. Χάρις εἰς τὴν ἐπιμονὴν μὰς ἐδέχθη νὰ μὰς τὸ δώσῃ διὰ νὰ τὸ δημοσιεύσωμεν εἰς τὴν ἔφημερίδα μὰς.

Τὸ ἀριστουργηματικὸν αὐτὸ σκίτσο ἐκτός τοῦ ὅτι εἶναι τελειῶς ἀνεκδοτόν, εἶναι καὶ τὸ ἐντελὲς τελευταῖον πορτραῖτο τῆς Μαρίας-Ρόζας ντὲ Ναβάιγ, θὰ τὸ δημοσιεύσωμεν δι' αὐριον».

Καθὼς βλέπετε λοιπὸν, συνέχισε ἡ Μαρία-Ρόζα, τὸ σκίτσο αὐτὸ μόνον ἡ Μαρία Ρόζα ντὲ Ναβάιγ τὸ ἔχει ἰδεῖ, μόνον αὐτὴ ξέρει πῶς εἶναι ζωγραφισμένο.

(Ἀκολουθεῖ)

KIMON ALKIANIS

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδώνυμα: Μάτα Χάρι, κ. (ΣΙ). Δόνιφαν, α. (ΑΜ). Ονειροπλέχτρα, κ. (Ι);. Φαντίνα, κ. (ΜΚ). Ζέφυρος του Βουνού, α. (ΚΤ).

Αναθεώσεις Ψευδώνυμων: Ξανθή Ἑλληνοπούλα, κ.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: **Δάμωνα** (εὐχαριστῶ γιὰ τὸ ξεσπάθωμα καὶ καλὴ ἀρχή! ἔστειλα στὴ νέα μου φίλῃ τὰ φυλλάδια ἐξαρχῆς καὶ περιμένω νὰ μοῦ γράψῃ γιὰ νὰ τὴ γνωρίσω καὶ καλύττερα) **Ναπολεόνην** (ἔστειλα 10 τετράδια· περιμένω τὸ ξεσπάθωμα μὰ καὶ τίς ἐρωτήσεις· μπορεῖ νὰ μὴ σοῦ ἀπαντήσω; ἢ γραμματοπλημύρα μόνο ν' ἀργῶ μὲ κάνει καμμιά φορά) **Μάτα Χάρι** (αὐτὸ τὸ ψευδώνυμο σοῦ ἐνέκρινα, καὶ τὸ σημείωσα στὸ ποίημά σου πού θὰ τὸ διαβάσω μὲ τὴ σειρά του καὶ θὰ σοῦ πῶ) **Ἀγκύλη** (εὐχαριστῶ ὁ ἀστακός, οἱ γαρίδες καὶ τ' ἄλλα θαλασσινὰ—δπως καὶ τὰ στεριανὰ σαλιγκάρια—δὲν ἔχουν αἷμα καὶ λίπος, γι' αὐτὸ θεωροῦνται νηστήσιμα, ἐνῶ τὰ ψάρια, ἂν καὶ ζοῦν ἐπίσης στὴ θάλασσα, δὲν θεωροῦνται μὰ καὶ τὰ ψάρια, ἐπειδὴ ἔχουν λιγώτερο αἷμα καὶ λίπος ἀπὸ τὸ κρέας, σὲ κάποιες ἐλαφρότερες νηστείες—τὸ σαραντῆμερο π. χ. ἢ τὴν ἐβδομάδα τῆς τυρινῆς—θεωροῦνται νηστήσιμα· γιὰ τὸν ἴδιο λόγο, στίς αὐστηρὲς νηστείες, δὲν τρώμε λάδι, πού εἶναι φυτικό λίπος, τρώμε ὅμως ἐλιές. πού καθεμιά ἔχει πολὺ λίγο λάδι, ἀνεπαίσθητο) **Ἀσύλληπτον** (εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ λόγια· τὸ κομμάτι σου θὰ τὸ διαβάσω μὲ τὴ σειρά του· νὰ ἔξαρξ ὅμως ὅτι αὐτὰ γράφονται χωριστά, ὅχι στὸ ἴδιο χαρτί μὲ τὸ γράμμα) **Ναυτοπούλαν τῆς Ἀνδρου** (τίς ἐλαδὰ· θ' ἀργήσῃ ἀκόμα νὰ προκηρυχθῇ τέτοιος Διαγωνισμός· εἶναι, βλέπεις, ἐτήσιος) **Ἀγγελον Ἀγάπης** (ἔστειλα 5 τετράδια) **Δόνιφαν** (αὐτὸ σοῦ ἐνέκρινα· χαίρω πολὺ γράφε μου) **Γριναρογατίσαν** (σὲ συγχαίρω πού πήρες τοὺς ἀνώτερους βαθμοὺς στὴν τάξη σου· νόστιμη ἢ γελοιογραφικὴ σειρά, ἀλλὰ ὅχι τόσο καλὰ ἀντιγραφμένη· γι' αὐτὸ δὲν μπορῶ νὰ τὴ δημοσιεύσω· μόνο ἂν ἦταν ἔργο σου πρωτότυπο θὰ τὴ δημοσίευα ἔτσι ὅπως εἶναι) **Ονειροπλέχτραν** (ἐλαδὰ, εὐχαριστῶ· μετὰ χαρὰς σοῦ ἐνέκρινα τὸ ψευδώνυμο κι' ἐλπίζω νὰ μοῦ γράψῃς) **Πουπέ** (μποροῦν νὰ γραφθοῦν τώρα γιὰ τὴ β' τριμηνία καὶ τὰ φυλλάδια τῆς α' νὰ τ' ἀγοράσουν ὅταν θέλουν) **Τρελλὴν Νεράϊδαν** (αὐτὸ, καθὼς θὰ εἶδες, σοῦ ἐνέκρινα· μπορεῖς ἐξαίρετα νὰ λάβῃς μέρος στὸν Διαγωνισμό πού προκηρύχθηκε στὸ 14ο φυλλάδιο, δηλαδὴ τῆς τριμηνίας Μαρτίου-Μαΐου) **Ἀνδρέαν Γ. Μπεράτην** (ἔστειλα) **Γαλάζιον Κύκνον** (ἐλαδὰ, εὐχαριστῶ· καλὸ ποίημα μικρὸ καὶ ἀσημαντό· δοκίμασε νὰ κάμῃς κανένα καλύτερο· ἀλλὰ νὰ πάρῃς καὶ ψευδώνυμο) **Δημοσθένην Ἰωαννίδην** (ἔστειλα· ὅχι, μόνο λύσεις θὰ σταίλῃς) **Ἀγγελικοῦλαν Θεοδόση** (δὲν ἔχεις ψευδώνυμο, δὲν εἶσαι κἀν συνδρομητριά, δὲν μπορῶ λοιπὸν νὰ σοῦ δημοσιεύσω ἔργο στὴ Σελίδα Συνεργασίας) **Λίαν Δ. Μαρινάκη** (εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὸ ξεσπάθωμα· ἔστειλα) **Μαυρέτταν Στρογγύλην** (περαστικά· περιμένω) **Μιράνταν Στρογγύλην** (κι' ἐγὼ ἀνυπομονῶ!) **Τάκην Ν. Ρουσόπουλον** (ἐλαδὰ συμπλήρωμα κι' εὐχαριστῶ) **Εἰρήνην Λιναρόδου** (ἔστειλα 9 τετράδια) **Τάσον Δούζην** κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἐλαδὰ μετὰ τὴν 20 Μαρτίου, θὰπαντήσω στὸ ἐρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 273ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων. Αἱ λύσεις τοῦ φυλλαδίου τούτου δεκταὶ μέχρι τῆς 6 Ἰουνίου.

242. Δεξιόγραφος

Μία πρόθεσις νὰ πάρῃς,
Συμπερασματικὸ
Κι' ὁμοιοματικὸ,
Νὰ κάμῃς ἀργοναυτὴ
Καὶ μάντη μυθικὸ.

Λουλούδι τῆς Χαρᾶς

243. Μεταγραμματισμός-Στοιχειό-γραφος

Εἶμαι νῆσος τοῦ Αἰγαίου,
Εὐφορῇ, ὥραία, μεγάλη.
Ἄν μοῦ ἀλλάξῃς τὸ κεφάλι,
Πόλῃ ἐκεῖ στὴν Προποντίδα
Τῆς Τουρκίας θὰ προβάλλῃ
Κι' ἂν τῆς ἴδιας ὁλωςδιόλου
Ἀφαιρέσης τὸ κεφάλι,
Θὰ φανῇ μία νῆσος ἄλλη.

Ποσειδῶν

244. Παλαιὸν Αἶνιγμα

Καρδιά δὲν εἶμαι,
Μαρούλι μήτε,
Καὶ ὅμως ἔχω,
Καλοὶ μου λῦται,
Μπόλικά φύλλα.
Τότε βιβλίον;
Οὕτε γι' ἀστεῖο!
Γιατὶ τὰ φύλλα μου
Δὲν τὰ γυρνᾶτε,
Μόνο τὰ κόβετε
Καὶ τὰ πετάτε.

Πιγκ-Πογκ

245. Κρυπτογραφικόν

1 2 3 4 5 6 7 6 8 = Μέγας ἐπιστήμων
2 6 5 1 = Δόγος
3 1 2 4 8 = Ἦσαν τρεῖς
4 1 3 6 = Κραυγὴ
5 1 2 4 1 = Ὄνομα γυναικείου
6 7 6 = Χρονικόν
7 4 8 = Ἀριθμητικόν
8 3 6 5 1 = Γεωμετρικόν

Δεσποινὶς Ροκοκό

246-250. Πτερωτὸν Γράμμα

Αἱ κάτωθι ζητοῦμεν λέξεις, ὅλαι ἂν εἴναι ἀποτελούμεναι γράμματα, ἔχον ἓν κοινόν—τὸ πτερωτόν—τὸ ὁποῖον ἀπαντᾷ πρῶτον εἰς τὴν πρώτην, δευτέραν εἰς τὴν δευτέραν, τρίτον εἰς τὴν τρίτην καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς:
Βασιλεὺς τοῦ Ἀργεῦς—Ὁραῖος μυθολογικός ἔφηρος—Βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν—Βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας—Ἐπίρρημα τόπου ἐπιγραφόμενον συνήθως εἰς τάφους.

Φρόνιμος Ταρξίας

251. Ἐπιγραφὴ ἐκ Διπλῆς Ἀεροστιχίδος.

* * Τὰ δύο πρῶτα γράμματα ἐκάστης
* * τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων,
* * τιθέμενα κατὰ σειράν εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀστερίσκων, ἀποτελοῦν
* * ἐπιγραφὴν, τῆς ὁποίας ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις:
1, Δὲν εἶναι ἀλήθεια· 2, Ἰχθύς λιμναῖος· 3, Ἄνθος τοῦ ἀγροῦ· 4, Ὁ παρὰ δεισμός τῆς Γραφῆς· 5, Μέρος τοῦ ναοῦ.

Μαργαρίτα

252. Ἑλληνοσύμφωνον

η-ωω-η-αια-ου-ι-οιει-η-εα-ου
(Ἑλληνικὸν) Γλυκόλαλο Ἀηδονάκι

253. Γεῖφος

ον	ον	εκ	εκ	τι	τι
ον!	ον	τε	εκ	εκ	σαν
ον	ον	ον	εκ	εκ	τι
ον	ον	ον	τι	τι	τι

Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλ. 4

39. Σόλων (σὺλ, ὦν).—40. Πάτρις—ἀτμός.—41. Φαῖδρος· φαῖδρος.—42. Ἀμὴν· νῆμα.
43. ΣΟΛΩΝ ΣΤΕΑΡ ΩΡΑ
Ο Α Ο Ι Φ
Δ Ν Ο Ι Ρ Λ Ο Σ Π
Ο Υ Υ Ω Α
Γ Α Ρ Ν Ο Τ Ο Σ Τ Υ Ρ Ο Σ
44. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πικρά (Ἡ ἀνάγνωσις δεξιόθεν κατὰ στήλας, ἓκ τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω ἐναλλάξ).—45. Μ-ΨΔ-ΛΑ-ΛΘ=Μὴ ψεύδου ἀλλ' ἀλήθευε. ΥΗ-ΟΟ-ΙΑΟ=Δύπτης χρόνος ἱατρὸς. (ΜΥκῆναι, ΨΗλορείτης, ΔΟύναβις, ΛΟνδῖνον, ΛΙβανός, ΛΑρος, ΘΟυκιδίδης).—46. Εἰρήνη ὕμιν!—47. Ἔσο εὐσεβῆς (ἔς ω εφ, σέ βις).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διὰ 1 ἕως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἀπλὰ στοιχεία δρ. 6, τὸ ἐλάχιστον τίμημα. Πέραν τῶν 10 λέξεων 60 λεπτά ἢ λέξεις μὲ παχέα δὲ στοιχεία δρ. 1 καὶ μὲ κεφαλαία δρ. 1,50. Ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 5. Οἱ μὴ συνδρομηταὶ πληροῦν τὰ διπλά. Ἡ προπληρωμὴ εἶναι ἀπαραίτητη.

[ΔΕ'—160]

Ἀλληλογραφῶ ἀνταλλάσσω Μ. Μυστικὰ Δ/σις: Ἀνδρὰ Βέλτου, Φυλῆς 201, Ἀθῆναι, διὰ: Ἀγγελὸν Ἀγάπης

[ΔΕ'—161]

Μαίνοντας στὸ Διαπλάσκόσμο, χαίρετὸς, ὅλες· Ἀλληλογραφῶ. Δ/σις: Κυρίαν Κρόκου, ὁδὸς Ἀλεξάνδρου 180, Ἀθῆναι, διὰ: Ὀνειροπλέχτρα

[ΔΕ'—162]

Ζουλοῦ, Πουπέ, Χανουμάκι, σὰς ἔφευγε. Παραδίνεστε;

Τρεῖς Χάριτες, Αὐγούλα

[ΔΕ'—163]

Φρήντριχ Σοπέν=Φ. Φραγκοπούλου. Γιά νὰ ἡσυχάσῃς λιγάκι.

Φραντς Λιστ

[ΔΕ'—164]

Παύ νάλληλογραφῶ· λόγος ἀνώνυμος. Νὰ μὲ συγχωρήτε.

Ἀόρατος

[ΔΕ'—165]

Γολιάθ, ἂν πάρῃς ψευδώνυμο ἀπὸ τοῦς «Ἀθλοῦς», σὲ δεχόμαστε εὐχαρίστως. Τὸν διαγωνισμό σου θὰ ὑποστηρίξουμε.

Σύλλογος «ΑΘΛΙΟΙ»

[ΔΕ'—166]

Σύλλογον «Ἀθλοῖ»· Μὲ δέχεσθε καὶ ἐμὲ ὡς μέλος τοῦ συλλόγου σας;

Φαντίνα

[ΔΕ'—167]

Φάνη Ἀφαντε, γιὰ νὰ σ' ἀποδείξουμε, μὰς ἐπιτρέπετε νὰ σ' ἀποκαλύψουμε;

Ἀελλῶ-Μ. Ἀμναλο-Πουπέ

[ΔΕ'—168]

Ἀποκαλύψεις: Ταρξάν=Γεωργίτσας, Νίκη=Πεταλᾶ, Ἄνθος τοῦ Μαγιοῦ=Εὐμορφοπούλου, Μυρέλα=Βαρέλα, Γαλαρδία=Παπαπαναγιώτου, Θεραπιδέρος=Θεοδωρόπουλος, Ροδωδάκτυλος=Ἡὼς=Χατζηκυριάκου, Ποσειδῶν=Λεμονῆς, Ἰγνα=Ἐλευθερίου, καὶ Ἀριελ=Φινόπουλος.

Τρελλοπαρέα

[ΔΕ'—169]

Προκηρύσσουμε διμνηνὸν διδραχμοῦ Διαγωνισμό Ἀνεκδότων. Τὰ δύο νοστιμότερα ἀνεκδότα βραβεύονται μὲ ἐκλεκτὰ βραβεῖα. Περιμένουμε τὴν ὑποστήριξίν σου, ἰδίως ἀπὸ τοῦς φίλους-ες μας.

Τρελλοπαρέα